

Slashwerk

# Slashwerk

*Waarom kiezen als je kan combineren?*

Femke Meijboom

Eerste druk, september 2021

Copyright © Femke Meijboom  
Een uitgave onder Femke Meijboom



ISBN: 9789083085531  
ISBN (e-book): 9789083085579

NUR: 400 – Non-fictie algemeen

Redactie: Sanne Hillemans  
Binnenwerk: Sanne Hillemans  
Omslagontwerp: Studio Solveig  
Auteursportret: Iris Zaagman

Alle rechten voorbehouden

Niets in deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

[www.femkemeijboom.nl](http://www.femkemeijboom.nl)

*Voor mijn moeder*

*Omdat jij mijn eerste voorbeeld was van hard werken en mij de kans gaf om het in 2020 helemaal anders aan te pakken.*

*Omdat je achter me staat.*

# Betekenis Slashwerk

Slashwerk: slesj-werk.

“Ik ben een slasher.”

Een ‘slash career’.

Slashwerk is een hybride vorm van loondienst én ondernemen.

Niet of-of maar én-én. Je hoeft niet voor één baan te kiezen, een combinatie kan ook.

## Voorwoord aan de lezer

“Het grotemensenleven stond voor de deur en ik wilde eigenlijk niet opendoen.”

– Femke, halverwege 2020

Ik schreef *‘Slashwerk: Waarom kiezen als je kan combineren’* om mijn eigen ervaringen en obstakels te bundelen. Het was een uitlaatklep en een manier om mijn opties helder te krijgen voor mezelf, zodat ik mijn eigen weg kon kiezen. In juni 2020 ben ik afgestudeerd van het hbo. Ik schreef dit boek omdat ik twijfelde. Ik twijfelde over welke kant ik op moest, welk pad op de t-splitsing ik zou kiezen om te bewandelen. Want wat moest ik toen ik met mijn diploma in mijn handen stond? De druk van buitenaf schreeuwde dat ik een vaste baan moest zoeken om mijn spaarrekening te vullen zodat ik ooit een huis kan kopen, want dat is een lange tijd de normaalste zaak van de wereld geweest. Hoe hard ik

ook probeerde om de stemmen weg te houden, ze blijven in mijn oren tetteren.

Van wie die stemmen zijn? Voor mij is dat mijn familie. Mijn vrienden, kennissen, ooms en tantes, allemaal stellen ze maar één vraag: ‘Wanneer ga je nou eens werken?’ Weten ze dan niet dat ik dat helemaal niet wil? Tenminste, niet op de manier zoals zij dat voor zich zien. Weten ze dan niet dat ik al een bedrijf heb? Weten ze dan niet dat ik al sinds november 2019 officieel zpp’er ben en wel degelijk werk, maar dan voor mezelf?

‘Dat is geen werken,’ wordt er dan gezegd. ‘Echt werk is het werk waarbij je je handen vuil maakt.’

Maar wie bepaalt dat? Die stemmen zuigen zoveel energie en motivatie, dat ik het gevoel had dat de Dementor uit de Harry Potter boeken tot leven was gekomen.

Het gevoel dat ik me moest bewijzen was constant aanwezig, maar inmiddels begint dat wat te zakken. De stem zwakt af en de vragen van bezorgdheid worden vragen van interesse.

Na de zoveelste afwijzing van de zoveelste sollicitatie knapte er iets. In die afwijzing stond namelijk letterlijk dat ze mij meer een auteur dan copywriter vonden, en dat ik daar mijn toekomst in moest zoeken. Tijdens het sollicitatiegesprek was ik zo enthousiast geweest over mijn eigen boeken, en dat had me tijdens hun eindbeslissing mijn kop gekost. Zo voelde het. Maar op dat moment ging dat mijn hoofd niet in. Ik vroeg me af: hoe kan je in hemelsnaam